

have den midlertidige Lønningsforbedring, ind under Lønningsbestemmelserne om Sædtillæg, og vi havde da ikke, som Tilfældet nu synes at skulle være med enhver Lov, behovet at staae uenige om, hvad der skal sættes istedetfor disse usikre Indtægter, thi usikre Indtægter maa jeg holde paa, at de ere. Jeg veed vel efter de tidligere Forhandlinger med den ærede Finantsminister, at han siger, at det midlertidige Lønningsstillæg var en sikker Indtægt for de Embedsmænd, som fik det for eet Aar ad Gangen, men jeg siger, at det var saa usikkert, som Noget kunde være, thi de havde det kun paa Finantsloven for eet Aar ad Gangen. Det kaldtes fra Begyndelsen af u i d l e r t i d i g Lønningsforbedring og blev kun vedtaget for to Aar ved en Lov, der blev givet af en lovgivende Forsamling, som ingenlunde var Rigsdagen; vi maae vel huske paa, at det ikke var Rigsdagen, som vedtog denne Lov, men at det var en anden lovgivende Forsamling, der ikke fuldt stod paa den Side, hvor paa Rigsdagen staaer. Siden have de faaet det for eet Aar ad Gangen, og jeg vil da spørge, med hvad Berettigelse den ærede Minister siger, at det var en sikker Indtægt? Nei, da var Lønningsforbedringen efter Sædberegning dog sikkrere, thi den kunde ikke ophøre uden en ny Lov; den vedblev at bestaae, indtil den ophævedes ved Lov; men her behøvede ikke engang hele Rigsdagen, men blot Folkethinget ved Finantsloven at sige Nei til den midlertidige Lønningsforbedring, for at den skulde bort; kun et Nei behøvedes fra en af Lovgivningsmagtens Dele. Naar der altsaa nu er Tale om at forandre disse usikre Indtægter til Indtægter, hvoraf der i sin Tid skal beregnes Pension, har jeg allerede, da vi forhandlede den almindelige Lønningslov, sagt, at jeg fandt mig i at gaae ind paa at beregne Godtgjørelsen for disse Embedsmænd, indtil der kom en ny Lønningslov, men jeg har forbeholdt mig, hvorledes jeg ved Behandlingen af de specielle Lønningslove vilde stille mig til dette Spørgsmaal; jeg forvarede mig bestemt imod, at den høitærede Finantsminister maatte ulede Noget derved imod mig, naar jeg gjorde min Betragtning gjældende ved disse Lønningslove. Det er

min Mening, at naar disse usikre Indtægter skulle forandres til sikre, have de vedkommende Embedsmænd faaet fuldt Vederlag for dem, naar de faae Halvdelen af dem med Pensionsberettigelse. Det er derfra Udvalget er gaaet ud, og jeg har den Tilfredsstillelse, at Udvalget er enigt derom, samt at denne Betragtning vil blive gennemført fra Udvalgets Side i de forskjellige Lønningslove. Den ærede Minister erindrede om, at nogle af disse Embedsmænd vilde faae Mindre, end der blev vedtaget for dem i 1851. Jeg vilde nødig komme til at gjøre en Bemærkning i den Retning, men jeg maa dog med al Forsigtighed gjøre den, og jeg vil da erindre om, at Fleertallet i den Rigsdag, der i 1851 vedtog denne Lov, var af en anden Grundstuelse angaaende disse Spørgsmaal, end den nuværende Lovgivningsmagt er. Den nuværende Lovgivningsmagt kan ikke saaledes ubetinget tage Hensyn til, hvad Fleertallet i 1851 ansaae for rigtigt, thi der var da et andet Fleertal. Jeg holder mig overbevist om, at hvis der dengang havde været det samme Fleertal som nu, vare disse Lønninger ikke bleve saa høie, som de bleve. Den ærede Minister siger dernæst, at man vil fastsætte Lønningerne saaledes, at Embedsmændene ikke kunne leve. Dette vilde have gjældet, dersom vi havde foreslaaet at nedsætte de lavere Lønninger, men det have vi ikke gjort; det er i de høiere Lønninger, vi have foreslaaet nogen Nedsættelse, og den høitærede Minister kan dog ikke paaftaae, at han mathematisk kan bevise, at en Mand, der hidtil har havt 2,400 Rd., ikke kan leve, fordi hans Løn nedsættes til 2,100 Rd.; det kan ikke være Meningen, og det er altsaa en Overdrivelse, naar den ærede Finantsminister siger noget Saadant. Han siger, at der ikke vil komme saghyndige Folk til disse Poster, men jeg holder mig overbevist om, at mange af de dygtigste Soldassistenten af 4de Klasse og af de mindre lønede Mænd af 3die Klasse ville have den fornødne Dygtighed og stor Beredvillighed til at gaae ind i de høiere Poster, dersom de, som ere der, ikke ville blive der; jeg er overbevist om, at de ville kunne udføre Forretningerne ligesaa godt, og at de med Glæde